

nowy cyrk

nowe spojrzenie na sztukę

PROJEKT EDUKACYJNY nr. 150

Kategoria projektu: Szkoła podstawowa 4–8

Autorka projektu: Alicja Niedbalska
ZSP Moszczanka
2020

Cudownie jest, gdy dzieci się śmieją lub płaczą ze wzruszenia,
a potem mówią w zachwycie:

-To niemożliwe!

-To nie może być prawdą!

- To się nie dzieje tu i teraz!!!

A potem przecierają oczy ze zdumienia,
że patrzą na coś ... co wychodzi poza ich schemat myślenia.

Alicja Niedbalska,
autorka projektu

Zagadnienia:

1. Rola sztuki w kształtowaniu uwagi poznawczej mózgu
2. Słów kilka o naszym projekcie
3. Historia, o której chcieliśmy opowiedzieć
4. Nasz język narracji
5. Odnalezienie własnej przestrzeni
6. Nowe spojrzenie na sztukę
7. Magia tańca Afro, rytmu i wzajemnych relacji
8. Hula hop
9. Żonglerka
10. Ekspresje muzyczne i plastyczne
11. Performans
12. Bajki, rymowanki i inne próby literackie
13. Dzieci o projekcie
14. Słowo końcowe

Rola sztuki w kształtowaniu uwagi poznawczej mózgu

Istnieje pogląd, że plastyka i muzyka są przedmiotami drugiej kategorii, którymi zapycha się przeładowany plan lekcji. Można się z tą opinią zgadzać lub nie, ale faktem jest, że siatka godzin z tych przedmiotów jest okrojona. A przecież neurobiolodzy od dawna mówią o roli sztuki w kształtowaniu uwagi poznawczej mózgu. Ich zdaniem oglądanie sztuk wizualnych - aktywuje korę potyliczną, słuchanie muzyki - pobudza płaty skroniowe, a neurony w płatach czołowych są stymulowane przez doświadczanie literatury. Dobry nastrój zaś wpływa na funkcję poznawczą mózgu, ułatwia twórcze rozwiązywanie problemów oraz wydłuża czas koncentracji i skupienia. Udowodniono także, że samodzielne tworzenie przyspiesza pracę mózgu, który zachowuje się jak po relaksującej medytacji. I nie tyle końcowy efekt, ale raczej sam proces tworzenia jest tym stymulatorem mózgu. Prof. Jerzy Vetulani, jeden z najchętniej cytowanych w Polsce neurobiologów stwierdził, że *„Olbrzymim defektem polskiego systemu edukacji jest to, że zajęć związanych ze sztuką jest bardzo mało”*. Zgadzam się z tą opinią. Dlatego uważam, że rolą nauczyciela przedmiotów artystycznych jest to, by te zajęcia były jak najbardziej atrakcyjne. Bo tylko w ten sposób można wpłynąć na postrzeganie tych przedmiotów w szkole.

Słów kilka o naszym projekcie ...

"NOWY CYRK - nowe spojrzenie na sztukę" jest projektem, który daje możliwość niekonwencjonalnego zaangażowania się uczniów w proces nauczania muzyki i plastyki w szkole podstawowej. Bazując na pedagogice Celestyna Freineta, św. Jana Bosko i założeniach Nowego Cyrku (opartego na zjawisku kultury masowej, happeningu i performance'u) uczniowie biorący udział w projekcie pracowali nad przygotowaniem spektaklu muzycznego oraz publikacją podsumowującą działania projektowe. Zaproponowany model pracy łączył aktywność cyrkową z treściami i celami zawartymi w autorskich programach nauczania muzyki i plastyki w szkole podstawowej na II etapie edukacyjnym. W czasie realizacji projektu uczniowie mieli możliwość doświadczyć, że nauka w szkole może być piękną przygodą. Interakcja, komunikacja i radosna praca w grupie stały się sposobem na kształtowanie kluczowych kompetencji społecznych integrujących klasę. Odwaga, którą nabyli uczestnicy projektu pomoże im podejmować kolejne wyzwania proponowane przez szkołę. A wzmocniona wiara w swoje możliwości zmotywuje ich do efektywnej nauki.

Historia, o której chcieliśmy opowiedzieć ...

Nowy Cyrk skupia się na tym, aby poprzez spektakl opowiedzieć jakąś historię. Nasza grupa projektowa skupiła się na historii kultury etnicznej Czarnego Łądu. Dlatego na spotkaniach warsztatowych poszukiwaliśmy egzotycznych elementów kultury afrykańskiej. Charakterystyczne przedmioty, które powstawały na zajęciach takie jak: plemienne maski, biżuteria, tarcze z geometrycznymi wzorami w odpowiedniej kolorystyce wprowadzały uczniów w afrykański klimat budząc w nich wrażliwość na piękno afrykańskiej kultury. Emocje, które się uaktywniały sprawiały, że wytwory ich prac były nie tylko ładne ... one posiadały „dusze”, które tchnął w nie radosny twórca.

Nasz język narracji ...

Afryka to miejsce zamieszkiwane przez niezliczoną liczbę plemion. Ważnym elementem ich codziennego życia jest muzyka, taniec, śpiew oraz tradycyjne stroje, ozdoby, biżuteria i maski, którymi pragną wyrazić swoją solidarność życia w jednej wspólnocie. To budowanie wspólnoty stało się priorytetem naszej grupy projektowej. Dlatego postawiliśmy duży nacisk na kształtowanie umiejętności społecznych i uważności na drugiego człowieka. To współdziałanie w grupie wymagało od uczestników projektu wzajemnego zaufania, które gwarantowało każdemu dziecku odnalezienie własnej przestrzeni do przeżywania sztuki.

Odnalezienie własnej przestrzeni ...

Założeniem projektu była aktywizacja całego zespołu klasowego w taki sposób, aby każdy uczeń, bez względu na indywidualne predyspozycje znalazł własną przestrzeń do wyrażenia siebie językiem sztuki. Dzięki temu miał on możliwość wzmocnić poczucie własnej wartości i tym samym podwyższyć swoją samoocenę. Z tej to właśnie przyczyny w projekcie znalazły się różnorodne formy aktywności twórczej, które sprawiły, że w klasie piątej pojawili się dobrzy muzycy, aktorzy, tancerze, iluzjoniści i literaci. Nauczyciel zaś miał satysfakcję z tego, że jego nauczanie plastyki i muzyki posiada wiele walorów dydaktycznych i humanistycznych.

Wytwory prac uczniowskich można było zobaczyć na wernisażach przygotowanych dla całej społeczności szkolnej. Cieszyły się one wielkim uznaniem wśród dzieci i rodziców odwiedzających naszą szkołę. Można było na nich zobaczyć zdjęcia z warsztatów studyjnych, prace plastyczne oraz ciekawie wykonane na zajęciach artystycznych maski i tarcze wojowników. Zainteresowaniem cieszyły się również prace literackie, wiersze, rymowanki oraz bajki inspirowane kulturą afrykańską.

Nowe spojrzenie na sztukę ...

Sala lekcyjna to nie tylko pomieszczenie, w której odbywają się zajęcia z różnych przedmiotów. W zależności od potrzeb może się ona zamienić np. w arenę cyrkową. Tak też się stało podczas naszych działań projektowych. Po zajęciach przygotowanych przez animatorkę kultury, panią Magdalенę Pełech dzieci z wypiekami na twarzy dzieliły się swoimi wrażeniami. Między innymi mówiły o świecących kołach i połykanym ogniu, rysowały tancerkę żonglującą talerzami i kolorowymi chustami. Oskar napisał do Szymona list o następującej treści:

Cześć Szymon!

Chcę Ci opowiedzieć o mega fajnym przedstawieniu, na którym byłem z całą klasą oraz naszą nauczycielką. Na początek pani Magda opowiadała o sobie, gdzie mieszka, jak się nazywa i tak dalej. Potem kręciliśmy talerzami na specjalnych patykach. Nie wiem jakim cudem to tak fajnie działało. Później pani Magda tańczyła z kolorowym kółkiem przy zgaszonym świetle i zasłoniętych roletach; przy tym grała muzyka. Po tańcu z kółkiem znowu tańczyliśmy zagraniczny taniec. Prawie każdy przy tej zabawie tańczył. A na sam koniec pani nam puściła film jak to tańczą Afrykanie

Magia tańca, rytmu i wzajemnych relacji ...

Na warsztatach z tańca uczniowie poszerzali świadomość przestrzeni i ruchu oraz zdobywali wiedzę na temat choreografii i stretching'u.

Warsztaty

Hula hop ... Żonglerka ...

Zajęcia z iluzji i swobodnego ruchu dały możliwość kontaktu z obręczą hula-hop. Były one prowadzone w taki sposób, by dzieci mogły dopasować swoje umiejętności do swoich możliwości i predyspozycji. Żonglerka talerzami okazała się klasowym hitem. Poi, wstażki, obręcze, materiał to kolejne rekwizyty włączone w nasze animacje ruchowe, które przynosiły uczniom wiele radości i relaksu.

Ekspresje muzyczne i plastyczne ...

Na lekcjach muzyki poznawaliśmy pieśni w dialekcie Mandinke. Jedna z nich wyjątkowo przypadła uczniom do gustu i śpiewali ją dość często, nawet na korytarzach szkolnych ku uciesze widzów. Prace plastyczne, wykonywanie masek i biżuterii, ozdabianie tarcz dla wojowników, projektowanie scenografii i rekwizytów to kolejne aktywności, które doskonaliły umiejętności artystyczne uczniów.

Przygotowujemy ilustracje do naszej publikacji

Performans ...

W harmonogramie projektu przewidziane były również ekspresje teatralne, w których uczniowie byli jednocześnie wykonawcami i twórcami performans'u, w którym nacisk kładzie się bardziej na proces tworzenia niż na ostateczny produkt. Korzyści płynące z tego typu działań były ogromne. Uczniowie, poszukując nowych informacji o kulturze Afryki angażowali w swoje działania wyobraźnię, emocje, zmysły, a nawet intuicję. Zdobywana wiedza oparła się na realnym dodoświadczeniu, które wpłynęło bardzo motywująco na proces uczenia się. Efekty pracy są zaskakujące na różnych płaszczyznach. Komentarzem do tego może być zdanie usłyszane podczas prezentacji filmu podsumowującego projekt - *„Brawo... tyle radości, tyle emocji, tyle inspiracji. Odkrywam te dzieci na nowo!”*. W tym miejscu pragnę dodać, że ostateczne tworzenie i wykonanie performans'u przypadło na czas ogłoszenia pandemii koronowirusa w naszym kraju. Od tego momentu dodatkową rolą opiekuna grupy było zdalne nauczanie i organizowanie pracy online w taki sposób, by uczniowie mogli dokończyć projekt. Ta sytuacja zmusiła nas do całkowitej zmiany taktyki pracy. Doszły nowe zadania, z którymi musieli zmierzyć się nie tylko uczniowie, ale również ich rodzice, którzy czuwali nad swoimi pociechami pomagając im np. w nagrywaniu filmików rejestrujących zmagania taneczne i teatralne. Piękne zdjęcia są świadectwem niesamowitej kreatywności wielu rodzin. Zgromadzony w ten sposób materiał pozwolił na dokończenie filmu podsumowującego naszą całoroczną przygodę z Afryką i całkowitą realizację naszego projektu.

Bajki, rymowanki i inne próby literackie ...

Nowy Cyrk - fajna zabawa

Nowy Cyrk dzisiaj u nas zagościł
przynosząc nam wszystkim dużo radości
z panią Madzią bawić się chcemy
kręcić hula hopem wszyscy możemy

Talerze na kiju, zakręćcie z nami
pobawmy się wspólnie kolorowymi chustami
maski plemienne zrobimy kolorowe
włożymy je potem sobie na głowę

Łukasz Żabski

Super przygoda

Zajęcia z panią Madzią
to super przygoda
ponieważ uczy dzieci
jak trzeba się zachować

Robimy maski afro
ja lubię je malować
i potem w tych maskach
przed dziećmi występować

Taniec i ruch
to mega zabawa
energii dostarcza
i broni jak tarcza

Magdalena Wójtowicz

Skakaliśmy z hula hopem wysoko
wyżej niż dziki koń przez błoto

Zrobiliśmy w klasie maskę
i wygraliśmy niezłą kaskę

Oskar Trembecki

Na zajęciach z cyrku
bardzo fajnie jest
uczymy się śpiewać
i tańczyć afro też

Pani Madzia
zajęcia prowadzi
i każdy z nas na nich
dobrze sobie radzi

Kamil Grabarski

The collage is titled "Warsztaty literackie" (Literary Workshops) and features three photographs of children and their handwritten work.

The top photograph shows a child writing on a lined paper. The text is in Polish and appears to be a poem or a story.

The middle photograph shows two children standing next to a large sheet of paper with their writing. The text is in Polish and appears to be a poem or a story.

The bottom photograph shows a child writing on a lined paper. The text is in Polish and appears to be a poem or a story.

MAGICZNA PRZYGODA Z LWEM

Na wakacje pojechałem do Afryki. Zabrałem ze sobą moje prace, które wykonywałem podczas zajęć z Nowego Cyrku. Kiedy zwiedzałem piękną Afrykę na mojej drodze stanął groźny lew, którego się bardzo wystraszyłem. Postanowiłem założyć maskę lwa i ona uratowała moje życie. Gdy lew chciał mnie dopaść uniosłem się wysoko w górę, ponad lwem. Po powrocie opowiedziałem mamie o mojej przygodzie z magiczną maską, ale ... nie chciała mi wierzyć.

Kuba Bar

CZARODZIEJSKA MASKA

Dawno, dawno temu żył sobie chłopiec, który wyjechał do Afryki. Znalazł tam tajemniczą jaskinię, w której była przechowywana czarodziejska maska. Postanowił ją zdobyć, ale jaskinia miała mnóstwo pułapek. Pewnego dnia chłopiec wrócił, wszedł do jaskini i po dwóch godzinach omijania pułapek zdobył upragnioną maskę. Musiał szybko uciekać, bo gdy ją podniósł jaskinia zaczęła opadać w dół. Udało mu się jednak uciec, ponieważ gdy zakłada się maskę człowiek potrafi latać, czarować i staje się królem Afryki.

Filip Dańko

str. 22

PANI MAGDA W ŚWIECIE WSTAŻEK

Pewnego dnia pani Madzia przeprowadziła się do nowego domu. Zaczęła rozpakowywać bagaże. I nagle wpadła do dziwnego miejsca. Ujrzała piękny, kolorowy świat. Weszła tam i zobaczyła dziwne stworzenia. Podeszła do nich ze swoim psem. Szczota, tak nazywała się suczka, podbiegła do nich i zaczęła na nie warczeć. Pani Madzia ją uspokoiła. A potem zaczęła rozmawiać z dziwnymi stworzeniami, z którymi jej Szczota chciała bawić się w berka.

- Gdzie ja jestem? – zapytała pani Madzia
- Jesteś w naszym magicznym świecie – odpowiedziały zwierzaki.
- Czy da rady z tego świata wyjść? – zapytała ponownie.
- Niestety nie! Bo jak się raz w ten świat wejdzie to bardzo trudno z niego wyjść ... usłyszała.
- To gdzie mam szukać wyjścia?! ... krzyknęła.

Zwierzaki powiedziały jej, że musi znaleźć w magicznym lesie Zaczarowaną Księżę i w niej znajdzie wskazówki. Wpierw jednak musi bliżej zapoznać się z nimi i dowiedzieć się o ich zwyczajach. Dlatego zaprosiły Panią Madzię do swojej bazy kolorowych chust.

- Ale tu macie ładnie! – z zachwytem powiedziała pani Madzia.
- Ozdabialiśmy ją bardzo długo; dziękujemy, że to doceniasz ...

Pani Madzia poszła do magicznego lasu. Szczota biegała beztrudno za dziwnymi stworzeniami, a nasza pani uprawiała po drodze gimnastykę. W końcu dotarła do wskazanego miejsca i pod świecącym krzakiem zobaczyła Księżę. Szybko ją otworzyła i przeczytała wskazówkę: „Idź w stronę dębu, skręć w lewo, potem w prawo i znajdziesz kolejną informację na temat drogi powrotnej”. Gdy to zrobiła znalazła krzyżówkę, którą trzeba było rozwiązać by odczytać hasło. Było ono drogą wyjścia z magicznego świata. Doszła do tajemniczego wyjścia ... i nagle ... obudziła się w swoim łóżku, przy którym Szczotka smacznie spała.

Hania Gołowkin i Malwina Sitek

„ZACZAROWANE CHUSTY”

Pewnego dnia pojechaliśmy do dżungli z panią Magdą w ramach warsztatów. Każdy z nas miał po trzy chusty. Chodziliśmy przez wiele godzin. Aż w końcu znaleźliśmy ogromną łąkę, na której mogliśmy rozbić obóz i rozpałcić ogromne ognisko. Gdy się ściemniło rozpaliliśmy ogień i zaczęliśmy tańczyć z chustami przy afrykańskiej muzyce, aż do momentu gdy nagle chusty wyrwały się z naszych rąk i same zaczęły tańczyć. Wszystkie dzieci dołączyły się do ich tańca; nawet pani Ala i pani Madzia tańczyły jak zaczarowane. I tak nasz taniec trwał do samego rana. Nikt nie poszedł spać. Nawet Filipowi się to zaczęło podobać, chociaż na początku naszej wyprawy nie był zadowolony. Drugiego dnia naszej wycieczki poszliśmy pooglądać małpki i inne dzikie zwierzęta. Gdy z Jagodą karmiłyśmy małpki nie zauważyłyśmy, że nasza grupa się od nas odłączyła. Cały dzień ją szukałyśmy.

Wieczorem, gdy zaczęło robić się ciemno nagle przypomniałyśmy sobie o zaczarowanych chustach. Szybko zapaliłyśmy ogień i zaczęłyśmy tańczyć. Po chwili chusty zaczęły się poruszać i prowadzić nas do obozu. A tam wszyscy się o nas martwili, dlatego z wielkim zaciekawieniem słuchali o mocy kolorowych chust, której doświadczyli sami na własnej skórze poprzedniego wieczora. Niestety ... przyszedł czas powrotu do domu. Bardzo pragnęliśmy tam jeszcze wrócić, co niebawem nastąpiło. Okazało się, że nie zabraliśmy z dżungli naszych chust. Szybko wsiedliśmy na statek. Z powodu sztormu podróż była bardzo długa. Płynęliśmy tydzień i dwa dni zanim dotarliśmy na miejsce. Nie było tam jednak naszych czarodziejskich chust. Pani Magda wyciągnęła z kieszeni zaczarowany flet i przywołała nim nasze chusty. Okazało się, że nie zgasiłiśmy dokładnie naszego ostatniego ogniska i chusty tańczyły wokół niego swój magiczny taniec. Wróciliśmy do Moszczanki. Zapomnieliśmy oddać chustki pani Madzi i teraz bawią się one z nami w: małpki, berka, „podłoga to lawa”. Zadziwiała nas zwinność i szybkość naszych chust. To koniec na dzisiaj naszej historii. Do następnego razu!

Jagoda Pasek i Weronika Szopa

MASKA Z AFRYKAŃSKIEJ DŻUNGLI

Była sobie maska, która żyła w afrykańskiej dżungli. Kiedyś mi się ona przyśniła i zapraszała mnie do siebie. Dlatego postanowiłam ją odwiedzić i założyć. Gdy wypowiedziałam życzenie, by przeniosła mnie do szkoły, zrobiła to od razu. Potem poprosiłam ją o jedzenie i wtedy najadłam się do syta. Świetna to była maska! Raz straszyla dzikie zwierzęta, innym razem śpiewała fajną piosenkę - „*ale, ale somagłaze*”, tę samą, którą uczyła nas pani Magda. Gdy wróciłam do szkoły pomalowałam swoją maskę na jej wzór. Szkoda, że nie była magiczna.

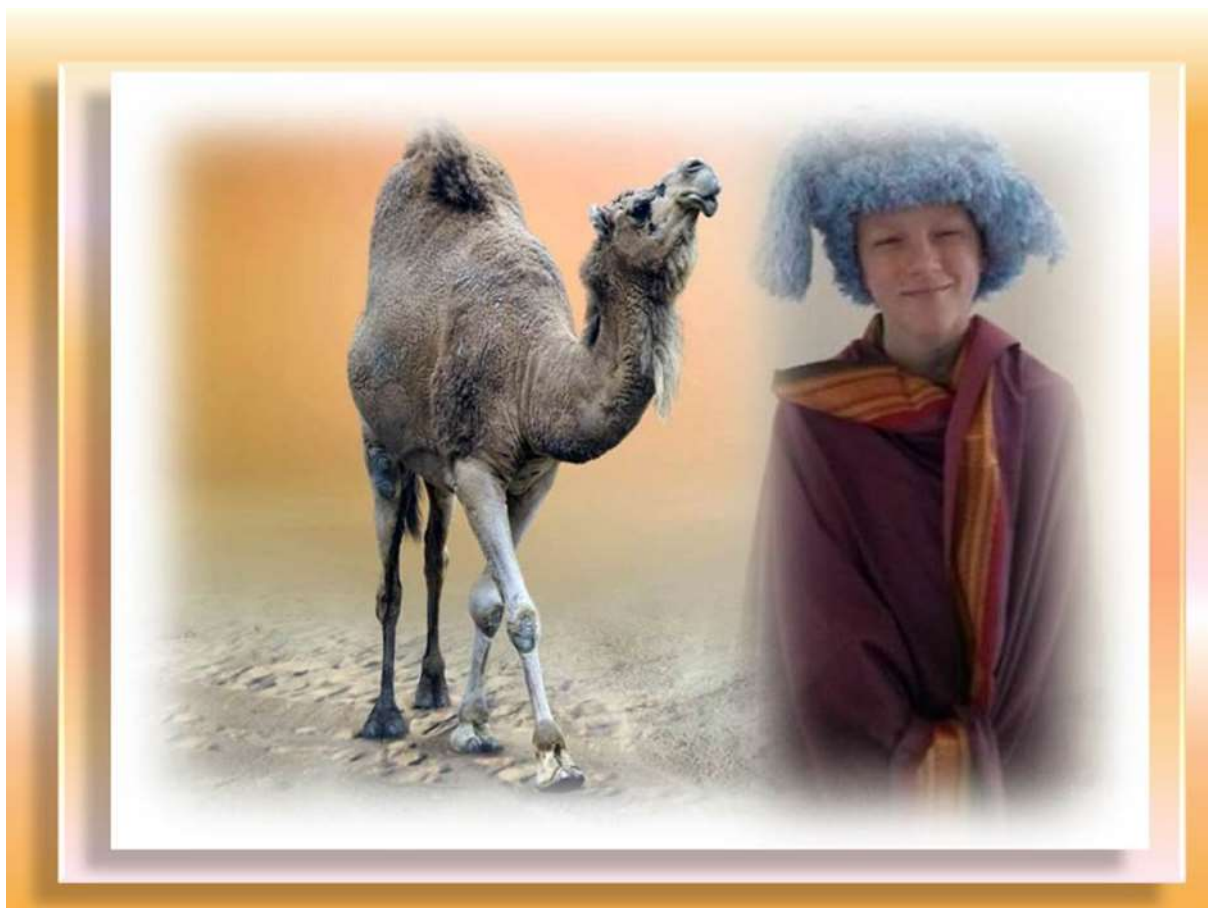
Miriam Pustelniak

MASKI SZCZĘŚCIA

Kiedyś mieliśmy wycieczkę klasową. Ja i mój kolega wzięliśmy ze sobą swoje maski, które przynosiły nam szczęście. Ale był jeden wyjątek... gdy zaatakował nas tygrys same maski nie wystarczyły. Musieliśmy do tego zatańczyć i zaśpiewać naszą piosenkę afrykańską. A na koniec pomachać tygrysowi, który uciekł przed kolorowymi wstążkami, które mieniły się wszystkimi kolorami tęczy.

Bartek Hajdecki
Szymon Sadło

WYCIECZKA Z BABCIĄ I DZIADKIEM DO AFRYKI

Dawno temu byłem z babcią i dziadkiem w Afryce. Poszliśmy razem na wycieczkę w głęboką dżunglę. Na naszej drodze zobaczyliśmy piramidę, do której weszliśmy. Była w niej maska króla, która teleportowała przedmioty. Założyłem ją i w jednej chwili wszyscy przenieśliśmy się na pustynię, którą na żywo widziałem po raz pierwszy w życiu.

Oskar Zieliński

Dzieci o projekcie ...

Na pierwszych zajęciach kręciliśmy talerzami. Potem usiedliśmy wszyscy w kółku i pani Magda zaczęła opowiadać nam o Nowym Cyrku. I dopiero po tym spotkaniu niektórzy zdali sobie sprawę z tego, że zwierzęta w normalnym cyrku mogą być męczone. Na zajęciach z hula hop robiliśmy też ćwiczenia relaksujące. Bardzo fajnym pomysłem było projektowanie masek afrykańskich, które potem wykonywaliśmy na zajęciach z plastyki. Na muzyce ćwiczyliśmy taniec afrykański. Cieszę się, że zostaliśmy laureatami konkursu z Nowej Ery. Nasz projekt „Nowy Cyrk – nowe spojrzenie na sztukę” spodobał się komisji.

Magdalena Wójtowicz

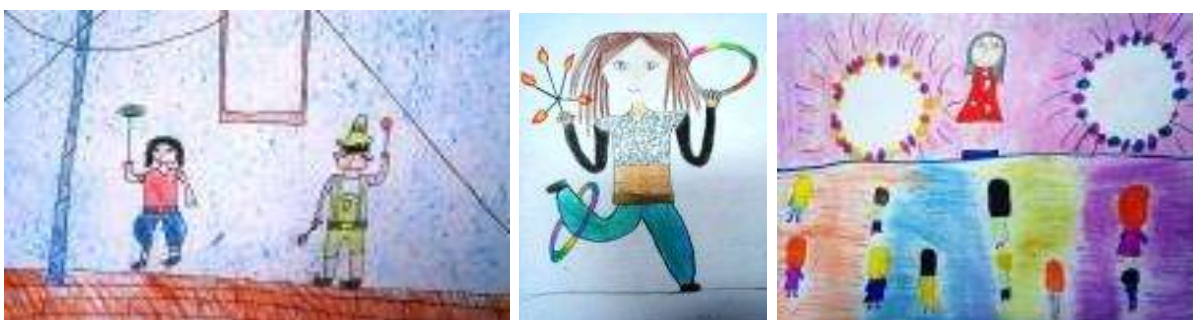
W czasie projektu robiliśmy wiele prac twórczych. Uczyliśmy się tańca afrykańskiego, śpiewaliśmy piosenki afrykańskie. Na zajęciach plastycznych robiłem maskę, biżuterię oraz na kartce projektowałem maskę i tarczę wojownika.

Jakub Bar

Pani Magdalena jest bardzo fajną i miłą osobą. Prowadzi bardzo fajne zajęcia, takie jak: taniec afrykański, śpiew, taniec z ogniem. Uczy też nas patrzeć na życie. Opowiadała nam o Nowym Cyrku, który polega na tym, że ludzie rozbawiają innych ludzi, a nie zwierzęta. W ramach tego projektu robiliśmy: maski, rysunki, pisaliśmy bajki i opowiadania. Wygraliśmy też na pierwszym etapie nagrodę. Za niedługo będziemy z klasą V robić książkę z naszego projektu, który realizujemy prawie cały czas z panią Alicją Niedbalską. To właśnie pani Ala i pani Madzia nauczyły nas jak można bawić się całkiem w inny i ciekawy sposób.

Weronika Pach

Bardzo cieszę się, że wygraliśmy pierwszy grant, nagrodę 1000 zł. Sprawia mi to frajdę, bo ja bardzo lubię tańczyć i śpiewać. Skończyliśmy też robić maski; z koralików dorabialiśmy do nich włosy. Dostałem za nią piątkę. Pani Magda uczyła nas różnych sztuczek na hula hop i z kolorowymi wstążkami. No i jeszcze żonglować chustami. Pani Ala robi dalszą część filmu, z którego cieszyliśmy się bardzo.

Romek Zbaraszczyk

Zawsze czekam na świetne zajęcia afrykańskie bo są bardzo fajne. Nauczyłem się żonglerki i kręcić hula hop.

Kamil Grabarski

Ostatnio było spotkanie z panią Magdą. Mamy te warsztaty co miesiąc. Na początku mieliśmy zajęcia w klasie. Ale było mało miejsca. Ostatnio mieliśmy tańce na sali gimnastycznej. Było super! Śpiewaliśmy też na muzyce naszą piosenkę, machaliśmy kolorowymi chustami i kręciliśmy hula hop. Potem na plastyce robiliśmy maski, tarcze i rekwizyty związane z Nowym Cyrkiem. Na pierwszych zajęciach pani kręciła świecącymi hula hop. Potem dotykała ogień językiem i kręciliśmy takimi plastikowymi, zielonymi talerzykami. Mi się strasznie podobało jak pani Magda kręciła tymi świecącymi hula hop. Ale reszta też była fajna. Nie wiem jak dla innych z mojej klasy, ale machanie chustami też było super. Z resztą, jak dużo rzeczy na tych spotkaniach. Kiedyś pani Magda przyjechała ze swoim psem Szczotką, która leżała sobie podczas zajęć u nas na kanapie. Cieszyłam się też, jak wygraliśmy 1000 zł!!!

Julka Biernat

Bardzo podoba mi się Nowy Cyrk, bo ja też nie lubię gdy torturują te bezbronne zwierzęta. Dlatego cieszę się, że wymyślono taki cyrk bez zwierząt.

Łukasz Żabski

Pewnego dnia, chyba we wtorek, w naszej szkole nic się nie działo ciekawego do opowiadania. Aż tu nagle ... pani z muzyki powiedziała, że będą jakieś warsztaty afrykańskie. Nie będę kłamał, nie słuchałem za bardzo. Zapamiętałem tylko najważniejsze informacje. A kiedy przyszedł dzień zajęć to bardzo, ale to bardzo się zdziwiłem. Jakaś pani w dreadach, z rzeczami z cyrku i dziwną koszulką stała w naszej klasie! Potem się działo ... Wywijasy! Hula hopy! Triki! I najlepsze ... polykanie ognia!!! A na następnych zajęciach nauczyliśmy się sztuczek. To nie koniec warsztatów, chociaż na razie ich nie mamy. Szkoda...

Daniluk Kuba

Słowo końcowe

Podsumowując projekt mogę śmiało powiedzieć, że sukces jest wypadkową wielu porażek. Nie zawsze bowiem idzie po naszej myśli. Sytuacja pandemii pokazała, jak z dnia na dzień mogą sypnąć się nasze plany, które trzeba na nowo konstruować, by zamierzony cel był osiągnięty. Z satysfakcją stwierdzam, że udało nam się zrealizować wszystkie zadania projektowe. Koronawirus wprawdzie pomieszał nam szyki i nie przygotowaliśmy naszego końcowego spektaklu w taki sposób, w jaki sobie na początku projektu zakładaliśmy. Przygotowaliśmy jednak inny ... online. Można go zobaczyć wszędzie tam, gdzie jest możliwość kliknięcia w link: <https://youtu.be/3t7vyJGBhxM> Wymagał on od nas jeszcze większej mobilizacji i kreatywności oraz umiejętności komunikowania się przez Internet. Myślę, że „pandemiczne” wyczyny dzieciaków zrobią wrażenie na potencjalnych widzach. I w ten sposób podziękujemy wszystkim tym, którzy nam pomagali. Pragnę również w tym miejscu podziękować moim uczniom z klasy piątej, którzy na początku roku szkolnego 2019/2020 zaufali mi i wraz ze mną weszli w zaczarowany świat sztuki. Ich „błysk w oku” dawał mi pewność, że idziemy w dobrym kierunku. Wzmacniał też we mnie nauczycielską wiarę w potencjał dzieci, które pomalutku otwierały swoje wrażliwe na piękno wnętrza. Bo co tu dużo mówić ...

**Cudownie jest, gdy dzieci się śmieją i płaczą ze wzruszenia,
gdy w zachwycie mówią:**

**-To niemożliwe!
-To nie może być prawdą!
-To się nie dzieje tu i teraz!!!**

**I przecierają oczy ze zdumienia,
że patrzą na coś ... co wychodzi poza ich schemat myślenia.**

Alicja Niedbalska,
autorka projektu i opiekun grupy,
nauczycielka plastyki i muzyki w ZSP w Moszczance.

Dziękuję
wszystkim
za pomoc w projekcie

Alicja Niedbalska

GRATULUJEMY LAUREATOM!

Pomysłowość uczniów klasy V z ZSP w Moszczance została nagrodzona przez Kapitułę Konkursową pierwszego etapu ogólnopolskiego konkursu „Projektanci edukacji”.

Moszczanka 2020

Załączniki:

1. **Film** pt. „NOWY CYRK nowe spojrzenie na sztukę”, numer projektu konkursowego 150; autorka: Alicja Niedbalska; czas: 4:48, data: 19.11.2019 rok - <https://www.youtube.com/watch?v=BEPrDaeWAI>
2. **Film** pt. „Młodzi Wojownicy ZSP w Moszczance”, autorka: Alicja Niedbalska, czas: 1:24, data: 27.11.2019 rok - <https://www.youtube.com/watch?v=HJXHv0e5Ntw&feature=youtu.be>

Final:

3. **Film** pt. "NOWY CYRK - nowe spojrzenie na sztukę", ZSP Moszczanka; Alicja Niedbalska, autorka projektu; czas trwania: 10:10, data: 7.05.2020 rok - <https://youtu.be/3t7vyJGBhxM>